

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 582/2015-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Borovskou, advokátska kancelária, Štefánikova 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 268/1995 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 604/2014 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 268/1995 a postupom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 604/2014 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011 p o r u š e n é b o l o .

2. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 177,86 € (slovom stosedemdesiatsedem eur a osemdesiatšesť centov) a Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 177,86 € (slovom stosedemdesiatsedem eur a osemdesiatšesť centov), a to všetko na účet advokátky JUDr. Evy Borovskej, advokátska kancelária, Štefánikova 7, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 582/2015-10 z 18. novembra 2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 268/1995 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Co 604/2014 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011 (právoplatnosť 17. mája 2011).

Následne ústavný súd 9. decembra 2015 vyzval okresný súd a krajský súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti, zaslanie relevantného súdneho spisu a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 5. februára 2016. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis a podrobná chronológia úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti po právoplatnosti (17. mája 2011) už uvedeného nálezu ústavného súdu:

- „- dňa 10.06.2011 sa konalo pojednávanie na OS Bratislava I, odročené,*
- dňa 10.06.2011 doručené odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-200 z 16.05.2011 v spojení s uznesením OS Bratislava I k. 19C/268/1995-183 z 14.04.2011,*
- dňa 20.06.2011 sa konalo pojednávanie OS Bratislava I, vyhlásený rozsudok,*
- písomné vyhotovenie rozsudku doručené dňa 29.07.2011 právnomu zástupcovi navrhovateľa a dňa 26.07.2011 odporcovi, rozsudok vo vyhovujúcej časti nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2011, v zamietajúcej časti napadnutý odvolaním navrhovateľa doručeným súdu dňa 12.08.2011,*
- dňa 23.08.2011 zasielaná výzva odporcovi na vyjadrenie sa k odvolaniu navrhovateľa,*
- dňa 25.08.2011 vydané uznesenie OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-224, ktorým bolo navrhovateľovi uložené zaplatiť súdny poplatok,*
- dňa 12.09.2011 doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa,*
- dňa 14.09.2011 doručené odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-224 z 25.08.2011,*
- dňa 19.10.2011 spis predložený KS v Bratislave na rozhodnutie o uznesení OS Bratislava I sp. zn. 19C/268/1995 z 14.04.2011 v spojení s opravným uznesením a na rozhodnutia o rozsudku z 20.06.2011 sp.zn. 19C/268/1995,*
- Rozsudok KS v Bratislave č.k. 4Co/467/2011-234 z 20.06.2012, ktorým bol rozsudok OS Bratislava I zmenený v napadnutej zamietajúcej časti tak, že odporca je povinný zaplatiť úroky z omeškania vo výške 1231,09 eur do troch dní od právoplatnosti, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2012,*

- Dňa 29.06.2012 vydané uznesenie KS v Bratislave č.k. 4Co/467/2011-238, ktorým bolo uznesenie OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-200 a č.k. 19C/268/1995-183 zrušené,
- Dňa 29.06.2012 vydané uznesenie KS v Bratislave č.k. 4Co/467/2011-239, ktorým potvrdil uznesenie OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-224 z 25.08.2011,
- Dňa 13.07.2012 doručené právnou zástupkyňou navrhovateľa OS Bratislava I vyúčtovanie trov konania,
- Dňa 23.07.2012 doručené právnou zástupkyňou navrhovateľa OS Bratislava I doplnenie vyúčtovania trov konania o prílohu,
- 28.08.2012 pokyn sudkyne doručovať uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/468/2011-218 a sp.zn. 4Co/469/2011 právnenmu zástupcovi navrhovateľa a odporcovi
- doručený ďalší písomný dodatok právneho zástupcu navrhovateľa k vyúčtovaniu trov konania + zaplatený súdny poplatok (uznesenie OS BA I č.k. 19C/268/1995-224 z 25.08.2011, ktorým súd vyrubil SP),
- dňa 27.09.2012 vydané uznesenie OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-253, ktorým súd rozhodol o trovách konania , uznesenie doručené právnenmu zástupcovi navrhovateľa dňa 19.10.2012 a odporcovi dna 08.10.2012,
- dňa 29.10.2012 doručené odvolanie právneho zástupcu navrhovateľa proti uzneseniu OS BA I č.k. 19C/268/1995-253 spolu s prílohami (listinnými dôkazmi),
- dňa 12.11.2012 doručuje OS Bratislava I odvolanie na vyjadrenie sa odporcovi,
- dňa 29.11.2012 doručil odporca vyjadrenie ku dovolaniu,
- dňa 17.12.2012 predložený spis KS v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní voči uzneseniu OS Bratislava I č.k. 19C/268/1995-253,
- dňa 29.04.2013 doručené písomné podanie právneho zástupcu navrhovateľa - čiastočné späťvzatie odvolania,
- dňa 11.12.2013 vrátil KS v Bratislave spis OS Bratislava I bez meritórneho rozhodnutia, s tým, že KS v Bratislave žiadal odstrániť nedostatok a to absenciu zápisnice z pojednávania zo dňa 30.04.2004 na NS SR,
- Dňa 07.08.2014 (úprava VSÚ) žiadosť OS Bratislava I adresovaná NS SR o zaslanie zápisnice z pojednávania z 30.04.2004 a podania právneho zástupcu

navrhovateľa zo dňa 08.09.2005 (podľa pokynu KS v Bratislave), žiadosť doručená NS SR dňa 11.08.2014,

- Dňa 02.09.2014 doručená odpoveď NS SR s tým, že doručuje zápisnicu z pojednávania, avšak podanie právneho zástupcu navrhovateľa sa v zbernom spise nenachádza,

- Dňa 05.09.2014 dodatočne doručené NS SR prílohy (zápisnica z pojednávania, podania PZN Z 08.09.2005 a z 06.02.2006),

- Dňa 05.09.2014 pokyn sudkyne vyhotoviť predkladaciu správu pre KS v Bratislave s tým, že jeho pokyn bol realizovaný a žiadané prílohy sú pripojené,

- Dňa 09.09.2014 spis doručený KS v Bratislave.“

V závere svojho vyjadrenia okresný súd vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Vyjadrenie krajského súdu bolo ústavnému súdu doručené 28. decembra 2015. Z doručeného vyjadrenia vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„... súdny spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19C/268/1995 bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa (sťažovateľa) proti jeho uzneseniu č. k. 19C/268/1995-253 zo dňa 27. 09. 2012, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, dňa 17. 12. 2012 a bola mu pridelená sp. zn. 4Co/588/2012...

Dňa 27. 11. 2013 senát 4Co uvedený spis sp. zn. 19C/268/1995 vrátil bez rozhodnutia Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu, že bol predložený nekompletný a o odvolaní sťažovateľa nebolo možné rozhodnúť. Po odstránení nedostatkov bol spis sp. zn. 19C/268/1995 Okresným súdom Bratislava I tunajšiemu súdu opätovne predložený dňa 09.09.2014 a bola mu pridelená nová sp. zn. 4Co/604/2014.

Vzhľadom na vysoký nápad a rozhodovanie vecí podľa poradia, v ktorom napadli (od najstarších), rozhodol senát 4Co... o odvolaní navrhovateľa (sťažovateľa) proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 19C/268/1995-253 zo dňa 27. 09. 2012 uznesením, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil na neverejnom zasadnutí dňa 16.12. 2015.

Na záver vyjadrenia predsedníčka senátu 4Co, ktorý v danej veci konal a rozhodoval, uviedla, že predmetná vec sp. zn. 4Co/604/2014, vzhľadom na vysokú zaťaženosť všetkých členov senátu, vyplývajúcu z vysokého nápadu vecí, a rozhodovanie podľa poradia, v ktorom napadli, bola rozhodnutú v primeranej lehote a bez prietahov.“

Krajský súd vo svojom vyjadrení vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v oznámení z 31. marca 2016 uviedla, že netrvá na ústnom pojednávaní v uvedenej veci a súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Zo sťažnosti vyplýva, že ústavný súd vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu svojím nálezom sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011 prikázal okresnému súdu konať

bez zbytočných prietáhov. Označený nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 17. mája 2011. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sa zaoberal len časťou napadnutého konania od 17. mája 2011.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' sporu, v ktorom je sťažovateľ navrhovateľom, ústavný súd upresňuje, že predmetom konania v čase doručenia tejto sťažnosti bolo už len rozhodnutie o trovách konania (vo veci plnenia z poistnej zmluvy, pozn.), a preto konštatuje, že rozhodovanie o trovách možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva a z tohto pohľadu nejde o právne zložitú vec. Tento záver platí aj o napadnutom konaní pred krajským súdom.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že nezistil závažné okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania pred okresným súdom, ako aj krajským súdom.

3. Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach.

**K napadnutému postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 19 C 268/1995
po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011**

Ústavný súd sa zaoberal z už uvedených dôvodov len časťou napadnutého konania od 17. mája 2011, pričom zistil, že okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom z 20. júna 2011. Tento rozsudok okresného súdu vo veci samej bol zmenený rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Co 467/2011 z 20. júna 2012. Uznesením z 27. septembra 2012 okresný súd rozhodol aj o trovách konania. Vzhľadom na podané odvolanie bol súdny spis predložený krajskému súdu 17. decembra 2012 a bol zaregistrovaný na krajskom súde pod sp. zn. 4 Co 588/2012. Krajský súd však súdny spis vrátil okresnému súdu 11. decembra 2013 z dôvodu, že bol predložený nekompletný, a preto nebolo možné rozhodnúť o odvolaní. Okresnému súdu trvalo približne trištvrte roka (do 9. septembra 2014), kým spis skompletizoval a opätovne predložil krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, čím sa dopustil zbytočného priet'ahu v trvaní približne deväť mesiacov.

Vychádzajúc z uvedených zistení ústavný súd hodnotil postup okresného súdu v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania 21 rokov, z toho viac ako štyri roky po právoplatnosti označeného nálezú ústavného súdu, a dospel k záveru, že okresný súd nekonal dostatočne promptne, efektívne a neposkytol dostatočnú ochranu označenému základnému právu s'ťažovateľa.

Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa s'ťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

Za takúto nesústredenú činnosť okresného súdu považuje ústavný súd postup okresného súdu, ktorý predložil nekompletný súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní s'ťažovateľa oproti uzneseniu okresného súdu (ktorým rozhodol o trovách

konania), v dôsledku čoho krajský súd vrátil súdny spis okresnému súdu na doplnenie súdneho spisu bez rozhodnutia o odvolaní.

Vychádzajúc z uvedeného, najmä však zistenej nečinnosti, nesústreďenej činnosti okresného súdu a celkovej dĺžky trvania napadnutého konania, ktorá je z ústavného hľadiska neakceptovateľná, dospel ústavný súd k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 268/1995 v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezú).

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd už skorším nálezom prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných priet'ahov, ústavný súd už okresnému súdu neprikázal, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov.

K napadnutému postupu krajského súdu v konaní sp. zn. 4 Co 604/2014 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 2/2011 zo 6. apríla 2011

Keďže ústavný súd už preskúmal prvé dve kritériá v tej časti odôvodnenia tohto nálezú, kde sa zaoberal hodnotením postupu okresného súdu, zostávalo už len posúdiť samotný postup krajského súdu. Ako už bolo uvedené, krajskému súdu bola vec predložená okresným súdom 17. decembra 2012 a bola jej pridelená sp. zn. 4 Co 588/2012. Krajskému súdu trvalo takmer rok (do 11. decembra 2013, keď vrátil súdny spis okresnému súdu), kým zistil, že súdny spis okresného súdu je nekompletný, a preto nie je možné rozhodnúť o odvolaní s'ťažovateľa. Takýto postup krajského súdu nemožno v okolnostiach posudzovanej veci považovať za primeraný, keďže krajský súd si bol vedomý toho, že ide o konanie, ktoré začalo v roku 1995, preto ústavný súd dospel k záveru, že aj krajský súd sa

dopustil zbytočného priesťahu v trvaní jedného roka v rámci rozhodovania o odvolaní sťažovateľa v napadnutom konaní. K tomuto záveru ústavný súd dospel aj na základe toho, že po opätovnom predložení súdneho spisu okresným súdom 9. septembra 2014 krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa až uznesením sp. zn. 4 Co 604/2014 zo 16. decembra 2015, teda po viac ako roku po opätovnom predložení už kompletného spisového materiálu.

Ústavný súd preto konštatuje, že k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa došlo aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 604/2014.

Ústavný súd vzhľadom na to, že v čase rozhodovania o tejto sťažnosti už krajský súd o odvolaní rozhodol, neprichádzalo do úvahy, aby mu prikázal v označenom konaní konať bez zbytočných priesťahov.

Spoločne k postupu okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach

Nad rámec už uvedeného odôvodnenia ústavný súd považuje za potrebné konštatovať, že vo svojej ustálenej judikatúre vychádza pravidelne z účelu konania týkajúceho sa porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Z tohto dôvodu ústavný súd v obdobných prípadoch už preskúmava súdne konanie iba na tom stupni, v ktorom v čase podania sťažnosti ešte prebieha konanie.

V danej veci ústavný súd prihliadal na to, že sťažnosťou na priesťahy bolo napadnuté konanie okresného súdu i krajského súdu po právoplatnosti jeho predchádzajúceho nálezu, ale vychádzal tiež z toho, že v čase podania sťažnosti aktuálne konal iba krajský súd, avšak z predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že sa v ňom nenachádzajú doručenky týkajúce sa ostatného uznesenia krajského súdu, čo nasvedčuje priesťahom zo strany okresného súdu aj v období po rozhodnutí odvolacieho súdu. Preto v tomto prípade ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku nálezu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 €, ktoré odôvodnil pretrvávajúcou právnou neistotou, celkovou dobou trvania súdneho konania, opísanou nečinnosťou a neefektivitou úkonov okresného súdu, ako aj krajského súdu, ktorú pociťuje ako krivdu.

Pri určení primeraného finančného zadostučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na závery uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto nálezu, doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na zistené prietahy a nesústredenú činnosť v postupe oboch súdov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde a krajskom súde a všetky okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že v čase rozhodovania o tejto sťažnosti už vec sťažovateľa bola právoplatne rozhodnutá, považoval ústavný súd priznanie sumy 500 € vo vzťahu k okresnému súdu a 500 € vo vzťahu ku krajskému súdu za primerané finančné zadostučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 2 a 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v celkovej sume 355,73 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou pozostávajúce z odmeny advokátky, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 139,83 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,39 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Advokátka je zároveň platcom DPH, preto sa (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky) odmena a náhrady zvyšujú o DPH. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, takto predstavuje sumu 355,72 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd v polovici (177,86 €) a v druhej polovici (177,86 €) krajský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2016